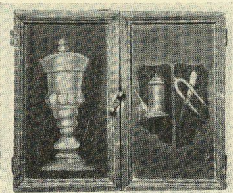

KRISTIAN IV OG LAUGENE

tydelig at det kunde gaa meget blodig for sig blandt datidens haandverkere. Tilslut meddeler kongen at han har til hensigt at ansætte guardeiner i en række byer, deriblandt i Oslo og Bergen. Disse skal ha til opgave at kontrolere om lødighetsreglerne blir overholdt; men mestrene har endnu ingen forpligtelse til at la sit sølv undersøke og stemple av dem.

31. Trætavle fra Bergens guldsmedlaug 1596.
V. K. (B. M.). Utvendig.

Ordinantsen betegner et stort skridt fremover, men lider ikke desto mindre av væsentlige mangler. Først og fremst er det meget av en svakhet at forordningen er utarbeidet omtrent utelukkende med henblik paa Københavns større og mere udviklede forhold, hvad der gjør den mindre skikket, naar den skulde tilpasses efter de smaa norske byforhold. Dernæst fremtræder den ikke uten vigtige indrømmelser til det konservative i datidens laugsorganisationer. I mange stykker er den ogsaa meget vakt utformet, saa den kan by paa adskillige muligheter til at slippe utenom dens bestemmelser. Men en umiddelbar virkning har den ialfald hat, og det ramaskrik som Københavns guldsmede opløfter i anledning dens indskjærpede lødighets- og stemplingsregler, viser bedre end noget andet hvor radikal ordinantsen har været for sin tid.

Kristian IV's reformpolitik overfor laugene kommer imidlertid til at strande. Dette skyldes paa den ene side den faste og uafhængige position laugene ved denne tid hadde erhvervet